

[Ministeren for handel, industri og søfart.] eller uddeler i foreningen. Når sådan en anmeldelse er foretaget, får den pågældende forening udstedt et såkaldt legitimationsbevis. Der er således en kontrol derigennem, at de pågældende foreninger, selvom de er fritaget for at løse næringsbrev, skal anmelde deres butik til myndighederne og fremlægge vedtægter og andet.

Jeg må med hensyn til kontrollen sige, at der føres ikke nogen regelmæssig kontrol med, om foreningerne til daglig handler med andre end deres egne medlemmer. Sådan har forholdene i hvert fald været for Københavns vedkommende. Det vil formentlig også være noget vanskeligt for politiet at standse private personer, der kommer ud fra en brugsforeningsbutik, for at spørge dem, om de er medlemmer af foreningen, og, såfremt det besvares bekræftende, afkræve dem en dokumentation herfor. Politiet har ikke ment, i hvert fald ikke hidtil, at kunne indlade sig på en sådan praksis. Noget ganske andet er det, når politiet modtager en anmeldelse om, at en brugsforening handler med ikke-medlemmer uden at have løst næringsbrev. Så tages sagen naturligvis straks op til undersøgelse, og der vil, dersom anmeldelsen viser sig at holde stik, blive rejst sag mod foreningen, og dette vil i praksis sige mod bestyreren af det pågældende udvalg. Det er ham, som gøres ansvarlig for eventuelle overtrædelser. På denne måde er der en vis garanti for reglernes overholdelse, nemlig derved, at man ved overtrædelse udsætter sig for strafansvar.

Hvad specielt Hovedstadens Brugsforening angår, som det ærede medlem hr. Poul Møller omtalte, så er det til de politirapporter, som Københavns politi nu er ved at udarbejde, blevet oplyst, at alle udvalg gennem hovedafdelingen får indskærpet, at de kun må sælge til medlemmer, og det oplyses også i rapporterne, at dette bliver indskærpet butikkernes personale. Det siges endvidere, at hvis en ekspedient ikke kender den pågældende kunde som medlem, er han instrueret om at afkræve kunden medlemskort, og hvis kunden ikke har sit medlemskort på sig, må han inden varenes udlevering underskrive en erklæring, hvori han bekræfter at have købt varer for et bestemt beløb, og at han er medlem af foreningen, samt oplyse navn, stilling og bopæl. Det er, hvad der foreligger, forsåvidt angår politirapporterne.

Den videre politiuundersøgelse vil vise, om der er tale om en systematisk tilsidesættelse af betingelserne for at drive lukket brugsforening. Det er klart, at hvis det viser sig

at være tilfældet, må spørgsmålet om, hvilken næringsadkomst Hovedstadens Brugsforening skal have, tages op til undersøgelse og afgørelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ragnhild Andersen* til forsvarsministeren.

Hvornår har forsvarsministeren i sinde at indfri løftet af 26. august 1950 om frigivelse af Vestvolden?

Ragnhild Andersen: Den 27. august i fjor meddelte daværende forsvarsminister Rasmus Hansen, at militæret nu endelig havde besluttet sig til at give afkald på Vestvolden fra Roskildevvej til Utterslev Mose. Den københavnske befolkning og de, der bor omkring Vestenceinten, som det hedder, modtog med stor glæde meddelelsen om frigivelsen, idet man som bekendt gennem 25 år havde kæmpet for at få militæret til at aflevere dette store grønne område og stille det til befolkningens rådighed som den sundhedskilde, det kunne være. Både Københavns amtsråd og Københavns magistrat har i tidens løb presset på at få Vestenceinten frigivet. Der blev da også jublet i den københavnske presse, da meddelelsen om frigivelsen kom. Det var ikke alene „Land og Folk“. „Tak Rasmus, tak“, kunne man læse i morgenaviserne. Der var ganske vist dem, der antydede, at frigivelsen muligvis stod i forbindelse med det nært forestående folketingsvalg, med andre ord, at det var valgflæsk.

Nu er det, jeg gerne vil have at vide, hvorfor det løfte, forsvarsministeren vitterligt gav befolkningen, ikke er blevet til andet end tom snak. Skiltene med „Adgang forbudt“ står der stadig, og der er til stadighed kun nogle få privilegerede betalende gæster, der kan få lov til at træde indenfor. Jeg finder, at befolkningen har et rimeligt krav på at få klar besked om, hvad militærets mening er. Løftet om frigivelse af Vestenceinten er givet af den ansvarlige forsvarsminister få dage før et valg. Der er gået ni måneder siden dengang. Hvornår agter forsvarsministeren at gøre alvor af beslutningen om at frigive Vestenceinten?

Forsvarsministeren (Harald Petersen): I anledning af det stillede spørgsmål vil jeg gerne oplyse, at det tidligere krigsministerium i skrivelse af 28. august i fjor underrettede finansministeriet om, at man efter nærmere overvejelse mente at kunne give